Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 14. decembra 2017 *

„Pritožba – Damping – Uredba (EU) št. 502/2013 – Uvoz koles s poreklom iz Kitajske – Uredba (ES) št. 1225/2009 – Člen 18(1) – Sodelovanje – Pojem ‚potrebne informacije' – Člen 9(5) – Zahtevek za individualno obravnavo – Tveganje izogibanja"

V zadevi C-61/16 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 4. februarja 2016,

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) s sedežem v Bruslju (Belgija), ki ga zastopata L. Ruessmann, odvetnik, in J. Beck, solicitor,

pritožnik,

druge stranke v postopku so

Giant (China) Co. Ltd s sedežem v Kunshanu (Kitajska), ki jo zastopa P. De Baere, odvetnik,

tožeča stranka na prvi stopnji,

Svet Evropske unije, ki ga zastopa H. Marcos Fraile, agentka, skupaj z B. O'Connorjem, solicitor, in S. Gubelom, odvetnikom,

tožena stranka v postopku na prvi stopnji,

Evropska komisija, ki jo zastopajo J.-F. Brakeland, M. França in A. Demeneix, agenti,

intervenientka v postopku na prvi stopnji,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi T. von Danwitz, predsednik senata, C. Vajda, E. Juhász, sodnika, K. Jürimäe (poročevalka), sodnica, in C. Lycourgos, sodnik,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,

sodna tajnica: C. Strömholm, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 15. marca 2017,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 26. julija 2017

* Jezik postopka: angleščina.

izreka naslednjo

Sodbo

1 Združenje European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 26. novembra 2015, Giant (China)/Svet (T-425/13, neobjavljena, EU:T:2015:896; v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to razglasilo Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 502/2013 z dne 29. maja 2013 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 990/2011 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske po vmesnem pregledu v skladu s členom 11(3) Uredbe (ES) št. 1225/2009 (UL 2013, L 153, str. 17; v nadaljevanju: sporna uredba) za nično v delu, v katerem se nanaša na družbo Giant (China) Co. Ltd (v nadaljevanju: Giant).

I. Pravni okvir

2 V obdobju preiskave, ki je pripeljala do sprejetja sporne uredbe, so bile določbe, ki so urejale protidampinške ukrepe Evropske unije, v Uredbi Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51, in popravek v UL 2010, L 7, str. 22; v nadaljevanju: osnovna uredba).

3 V uvodni izjavi 28 osnovne uredbe je bilo navedeno:

„Treba je poskrbeti, da v primeru, ko stranke ne sodelujejo zadovoljivo, mogoče uporabiti druge informacije in tako priti do ugotovitev, pri čemer so take informacije lahko za stranke manj ugodne, kakor če bi sodelovale.“

4 Člen 2(7) te uredbe je določal:

„(a) V primeru uvoza iz držav brez tržnega gospodarstva […] se določi normalna vrednost na podlagi cene ali računsko določene vrednosti v tretji državi s tržnim gospodarstvom ali cene, ki velja pri izvozu iz te tretje države v druge države, vključno s Skupnostjo, ali, kjer to ni mogoče, na kateri koli drugi razumni osnovi, vključno s ceno, ki se je dejansko plačevala ali se plačuje v Skupnosti za podoben proizvod, po potrebi primerno prilagojeni, tako da vsebuje razumno profitno maržo.

Primerna tretja država s tržnim gospodarstvom se izbere na smiseln način, pri čemer se ustrezno upoštevajo vse zanesljive informacije, ki so dostopne v času izbire. Upoštevajo se tudi roki; kjer je to primerno, se uporabi tretja država s tržnim gospodarstvom, ki je predmet iste preiskave.

Strani, udeležene v preiskavi, se obvesti kmalu po začetku preiskave za predvideno tretjo državo s tržnim gospodarstvom, pri čemer imajo 10 dni časa za pripombe.

(b) Pri protidampinških preiskavah v zvezi z uvozom iz Ljudske republike Kitajske, Vietnama in Kazahstana ter katere koli države, ki nima tržnega gospodarstva in je članica [Svetovne trgovinske organizacije (STO)] na dan začetka preiskave, se normalna vrednost določi v skladu z odstavki od 1 do 6, če se na podlagi ustrezno utemeljenih zahtevkov enega ali več proizvajalcev, vključenih v preiskavo, in v skladu z merili in postopki, določenimi v pododstavku (c), pokaže, da za tega proizvajalca ali proizvajalce prevladujejo pogoji tržnega gospodarstva glede proizvodnje in prodaje zadevnega podobnega izdelka. Kadar ni tako, se uporabljajo pravila, določena v skladu s pododstavkom (a).

[…]“

5 Člen 5 navedene uredbe je določal:

„[…]

10. Obvestilo o začetku postopka naznani začetek preiskave, navede izdelek in vpletene države, poda povzetek prejetih informacij in zahteva, da se vse pomembne informacije sporočijo Komisiji; navede roke, v katerih se lahko zainteresirane stranke javijo, predstavijo svoja stališča v pisni obliki in posredujejo informacije, če naj se taka stališča in informacije tekom preiskave upoštevajo; prav tako navede rok, znotraj katerega lahko zainteresirane stranke zaprosijo pri Komisiji za zaslišanje v skladu s členom 6(5).

11. Komisija obvesti izvoznike, uvoznike in predstavniška združenja uvoznikov ali izvoznikov, za katere je znano, da jih to zadeva, kakor tudi predstavnike države izvoznice in pritožnike, o začetku postopka in ob primernem upoštevanju zaščite zaupnih informacij, dostavi popolno besedilo pisne pritožbe, ki jo je prejela v skladu z odstavkom 1, znanim izvoznikom in pristojnim organom države izvoznice, na zahtevo pa jih da na razpolago tudi drugim vpletenim zainteresiranim strankam. Če je število vpletenih izvoznikov zelo veliko, se lahko namesto tega popolno besedilo pisne pritožbe posreduje samo pristojnim organom države izvoznice ali ustreznemu trgovinskemu združenju.

[…]“

6 Člen 6(2) te uredbe je določal:

„Stranke, ki prejmejo vprašalnike, ki se uporabljajo v protidampinški preiskavi, dobijo za odgovor na razpolago vsaj 30 dni časa. Časovni rok za izvoznike se prične šteti z dnem prejema vprašalnika, za tega pa se šteje, da je bil prejet en teden po dnevu, ko je bil poslan izvozniku ali posredovan ustreznemu diplomatskemu predstavniku države izvoznice. Dovoliti je mogoče podaljšanje navedenega 30-dnevnega obdobja, pri čemer se ustrezno upošteva časovne roke preiskave, pod pogojem, da stranka za tako podaljšanje prikaže ustrezne razloge v smislu svojih konkretnih okoliščin.“

7 Člen 9(5) osnovne uredbe je določal:

„Proti dampinška dajatev se v ustreznih zneskih uvede v vsakem primeru in brez razlikovanja za vse uvoze izdelke iz vseh virov, za katere se ugotovi, da so pod ceno in povzročajo škodo, razen za uvoze iz tistih virov, iz katerih so bila podjetja izvzeta pod pogoji te uredbe. Uredba, ki uvaja dajatev, določi takšno dajatev za vsakega dobavitelja ali, če to ni izvedljivo, in na splošno, kjer se uporablja člen 2(7)(a), zadevni državi dobaviteljici.

Kadar se uporablja člen 2(7)(a), se individualna dajatev določi za izvoznike, ki lahko na podlagi utemeljenih zahtev dokažejo, da:

(a) lahko v primeru podjetij ali skupnih podjetij, ki so v celoti ali deloma v tuji lasti, izvozniki svobodno vrnejo kapital in dobičke v domovino;

(b) so izvozne cene in količine ter prodajni pogoji svobodno določeni;

(c) je večina deležev v lasti zasebnikov; državni uradniki, ki se pojavljajo v upravnem odboru ali na ključnih upravljavskih položajih, morajo biti v manjšini ali pa je treba dokazati, da je podjetje kljub temu dovolj neodvisno od vmešavanja države;

(d) se pretvorbe menjalnega tečaja opravljajo po tržni stopnji; in

(e) se država ne vmešava toliko, da bi dovoljevala izogibanje ukrepom, če se individualnim izvoznikom dodelijo različne stopnje dajatve.“

8 Člen 18 te uredbe je določal:

„1. V primerih, ko katera koli stranka ne dovoli dostopa do informacij ali na kak drug način ne dobavi potrebnih informacij v rokih, ki jih navaja ta uredba, ali pa močno ovira preiskavo, se lahko začasne ali dokončne ugotovitve, bodisi pozitivne ali negativne, naredijo na osnovi dostopnih dejstev. Če se ugotovi, da je katera koli zainteresirana stranka dostavila napačne ali zavajajoče informacije, se te informacije ne upoštevajo in se lahko uporabijo dostopna dejstva. Zainteresirane stranke je treba opozoriti na posledice nesodelovanja.

[…]

3. Če informacije, ki jih predloži kaka zainteresirana stranka, niso idealne v vseh pogledih, jih vseeno ne bi bilo treba zanemariti, pod pogojem, da pomanjkljivosti niso takšne, da bi povzročile pretirane težave pri doseganju razumno točnih ugotovitev, in pod pogojem, da so informacije na ustrezen način in pravočasno predložene, da so preverljive in da je zainteresirana stranka delovala po svojih najboljših zmožnostih.

[…]

6. Če zainteresirana stranka ne sodeluje ali pa sodeluje le delno, tako da se pomembne informacije zaradi tega zadržujejo, je lahko izid za to stranko manj ugoden, kot bi bil, če bi sodelovala.“

II. Dejansko stanje in sporna uredba

9 Svet Evropske unije je leta 1993 uvedel dokončno protidampinško dajatev v višini 30,6 % na uvoz koles s poreklom iz Kitajske v Unijo. Nato je ta dajatev ostala na isti ravni. Leta 2005 je bila navedena dajatev povečana na 48,5 % in se je nato ohranila na tej ravni.

10 Komisija je 9. marca 2012 v skladu s členom 11(3) osnovne uredbe napovedala začetek vmesnega pregleda protidampinških ukrepov, ki se uporabljajo za uvoz koles s poreklom iz Kitajske.

11 Štiri skupine kitajskih proizvajalcev izvoznikov so prijavile uvoz v Unijo med obdobjem preiskave, ki je pokrivalo čas od 1. januarja do 31. decembra 2011. Med temi štirimi skupinami proizvajalcev izvoznikov je bila skupina, ki ji je pripadala družba Giant (v nadaljevanju: skupina Giant) s sedežem na Kitajskem, ki izdeluje kolesa za notranjo prodajo in za izvoz, vključno z izvozom v Unijo. Večinski delničar skupine Giant je družba G.M., ki ima sedež na Tajvanu. Skupno podjetje Shanghai Giant & Phoenix Bicycle Co. Ltd (v nadaljevanju: GP), ki je ena od družb, ki pripadajo skupini Giant, je z vso dejavnostjo prenehalo septembra 2011 in je bilo v likvidaciji, zato je skupina Giant Komisiji predlagala, naj ga izključi iz preiskave.

12 Komisija je 15. maja 2012 štirim skupinam proizvajalcev izvoznikov, navedenim v prejšnji točki, poslala obrazce zahtevka za tržnogospodarsko obravnavo (v nadaljevanju: TGO) v skladu s členom 2(7)(b) osnovne uredbe. V dopisu, naslovljenem na skupino Giant, je bila ta obveščena, da če želi TGO, morajo vse njene povezane družbe na Kitajskem izpolniti obrazec zahtevka za TGO, tudi družba GP, ker je ta družba proizvajala kolesa in je bila v obdobju preiskave največji izvoznik skupine Giant v Unijo.

13 Skupina Giant je 4. junija 2012 oddala obrazce zahtevka za TGO za šest družb v svoji skupini, med drugim družbo GP. Družba GP je bila v svojem obrazcu zahtevka za TGO predstavljena kot skupno podjetje, ki so ga ustanovile družba s sedežem na Tajvanu, to je družba B.I., ki je povezana z družbo G.M., in družbi s sedežem na Kitajskem, to sta družbi S.G. in Jinshan Development and Construction (v nadaljevanju: Jinshan). Vsaka od družb B.I. in Jinshan je bila lastnica 45 % deležev družbe GP, družba S.G. pa je bila lastnica 10 % teh deležev.

14 Komisija je z dopisom z dne 14. junija 2012 zahtevala pojasnila glede razmerij med skupino Giant in družbo Jinshan. Na podlagi predhodne ocene je Komisija sklenila, da je ta skupina povezana z družbo Jinshan in da se glavne naložbe te družbe nanašajo na izdelavo in prodajo koles. Zato je bila skupina Giant obveščena, da mora vrniti obrazec zahtevka za TGO za družbo Jinshan in vse družbe, ki pripadajo tej družbi (v nadaljevanju: skupina Jinshan). Komisija je navedla, da lahko v skladu s členom 18 osnovne uredbe – če teh obrazcev ne bo prejela – ugotovitve sprejme na podlagi dostopnih dejstev in zavrne zahtevek za TGO za vso skupino Giant.

15 Skupina Giant je 21. junija 2012 predložila stališča glede dopisa Komisije z dne 14. junija 2012. Navedla je zlasti, da ni bila zavezana predložiti zahtevka za TGO za skupino Jinshan, ker je bila z njo povezana zgolj zelo posredno prek družbe GP in ker skupina Jinshan ni bila proizvajalec zadevnega izdelka.

16 Komisija je z dopisom z dne 4. julija 2012 potrdila svoje mnenje, da je skupina Giant dejansko povezana s skupino Jinshan in da namerava – ker subjekti skupine Jinshan niso izpolnili obrazca zahtevka za TGO – uporabiti člen 18 osnovne uredbe in zavrniti zahtevek za TGO skupine Giant. Poleg tega je Komisija skupini Giant ponovno poslala zahtevo za predložitev odgovorov na protidampinški vprašalnik za vse proizvajalce izvoznike koles, ki so bili z njo povezani, vključno s tistimi iz skupine Jinshan.

17 Skupina Giant je 16. julija 2012 znova navedla, da je bilo njeno razmerje s skupino Jinshan samo posredno in da zadnjenavedena torej ni bila zavezana izpolniti niti zahtevka za TGO niti antidampinškega vprašalnika.

18 Skupina Giant je 20. julija 2012 poslala odgovore na antidampinški vprašalnik za enajst družb, ki so bile del skupine Giant in so sodelovale pri proizvodnji in izvozu zadevnega izdelka, vključno z družbo GP, ter za šest odvisnih družb, ki so bile za prodajo ustanovljene na ozemlju Unije.

19 Skupina Giant je 28. avgusta 2012 med zaslišanjem, ki je potekalo v prostorih Komisije, podala ugovore zoper namero Komisije po uporabi člena 18 osnovne uredbe v okviru njenega zahtevka za TGO, pri čemer je navedla, da ni bilo niti nujno niti mogoče predložiti zahtevkov za TGO ali odgovorov na vprašalnik za druge družbe, v katere je investirala skupina Jinshan.

20 Komisija je 23. oktobra 2012 obvestila skupino Giant, da ni prejela zahtevkov za TGO za družbe skupine Jinshan in da zato ne more vsebinsko preučiti njenega zahtevka za TGO. Komisija se je posledično odločila uporabiti člen 18(1) osnovne uredbe in v celoti ne upoštevati informacij, ki jih je predložila skupina Giant v zvezi z njenim zahtevkom za TGO.

21 Komisija je 21. marca 2013 družbo Giant obvestila, da namerava uporabiti navedeni člen 18(1) osnovne uredbe in oblikovati svoje sklepe na osnovi dostopnih dejstev tudi za določitev izvozne cene, ker naj ob neobstoju izčrpnih informacij o vseh strankah, povezanih z družbo GP, ne bi bilo mogoče opraviti popolnih in zanesljivih izračunov glede izvozne cene in torej tudi ne določiti individualne stopnje dampinga za družbo GP in nato za celotno skupino Giant.

22 Svet je 5. junija 2013 sprejel sporno uredbo. S to uredbo je bila ohranjena dokončna protidampinška dajatev v višini 48,5 %, ki se je uporabila za skupino Giant.

23 Svet je v uvodnih izjavah 63 in 64 ter v členih od 131 do 138 te uredbe potrdil, prvič, da bo uporabil člen 18(1) osnovne uredbe in da ne more določiti individualne stopnje dampinga za skupino Giant, in drugič, zavrnil trditve skupine Giant, s katerimi je ta želela dokazati, da ni tveganja izogibanja protidampinškim ukrepom, če se taka individualna stopnja izračuna za skupino Giant.

III. Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

24 Skupina Giant je 19. avgusta 2013 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo, s katero je predlagala razglasitev ničnosti sporne uredbe v delu, v katerem se nanaša nanjo.

25 Skupina Giant je v utemeljitev tožbe pred Splošnim sodiščem navedla osem tožbenih razlogov. Splošno sodišče je preučilo samo prvi del tretjega tožbenega razloga ter peti in sedmi tožbeni razlog. Ti tožbeni razlogi so se v bistvu nanašali, prvič, na pojem „potrebne informacije“v smislu člena 18(1) osnovne uredbe, in drugič, na vprašanje, ali je zavrnitev individualne obravnave lahko temeljila na obstoju tveganja za izogibanje.

26 Splošno sodišče je navedenim tožbenim razlogom ugodilo in ugotovilo, da je treba sporno uredbo razglasiti za nično v delu, v katerem se nanaša na skupino Giant, ne da bi bilo treba preučiti preostale tožbene razloge.

IV. Predlogi strank v pritožbenem postopku

27 Združenje EBMA Sodišču predlaga, naj:

– razveljavi izpodbijano sodbo;

– vsebinsko odloči o zadevi in zavrne ničnostno tožbo ali zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, da vsebinsko odloči o ničnostni tožbi, in

– skupini Giant naloži plačilo stroškov, nastalih zaradi pritožbe in intervencije pred Splošnim sodiščem.

28 Skupina Giant Sodišču predlaga, naj:

– pritožbo razglasi za očitno nedopustno in/ali očitno brez pravne podlage ter zato pritožbo v celoti zavrže ali zavrne z obrazloženim sklepom na podlagi člena 181 Poslovnika Sodišča;

– pritožbo vsekakor zavrže ali zavrne kot nedopustno in/ali brez pravne podlage, in

– ECHA naloži plačilo stroškov tega postopka.

29 Svet in Komisija Sodišču predlagata, naj:

– razveljavi izpodbijano sodbo;

– vsebinsko odloči o zadevi in zavrne ničnostno tožbo ali zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, da vsebinsko odloči o ničnostni tožbi, in

– skupini Giant naloži plačilo stroškov, nastalih v postopku pred Splošnim sodiščem in Sodiščem.

V. Pritožba

30 Združenje EBMA navaja tri pritožbene razloge. Prvi in drugi pritožbeni razlog se nanašata na napačno razlago in uporabo člena 18 osnovne uredbe. Tretji pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava, ker naj bi Splošno sodišče menilo, da ni bilo tveganja za izogibanje, če bi bila skupina Giant prejemnica individualne protidampinške dajatve.

31 Skupina Giant meni, da ti trije pritožbeni razlogi niso dopustni.

A. Dopustnost

32 Skupina Giant se sklicuje na nedopustnost pritožbe, ker naj bi se trije pritožbeni razlogi, ki jih je navedlo združenje EBMA, nanašali na presojo dejstev, ki ni predmet nadzora Sodišča, razen če se je navajalo izkrivljanje dejstev ali dokazov.

33 Glede tega je treba spomniti na ustaljeno sodno prakso Sodišča, v skladu s katero iz člena 256 PDEU in člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije izhaja, da je samo Splošno sodišče pristojno za ugotavljanje dejanskega stanja, razen če bi vsebinska nepravilnost njegovih ugotovitev izhajala iz listin v spisu, ki so mu bile predložene, in za presojo tega stanja. Ko Splošno sodišče ugotovi ali presodi dejansko stanje, je Sodišče pristojno, da na podlagi člena 256 PDEU opravi nadzor nad pravno opredelitvijo tega stanja in pravnimi posledicami, ki jih je iz njega izpeljalo Splošno sodišče. Sodišče zato ni pristojno za ugotavljanje dejanskega stanja in načeloma niti za presojo dokazov, ki jih je Splošno sodišče sprejelo v podporo tem dejstvom. Ta presoja torej – razen če gre za izkrivljanje teh dokazov – ni pravno vprašanje, ki je predmet nadzora Sodišča (sodba z dne 10. julija 2008, Bertelsmann in Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, točka 29, ter sklepa z dne 29. novembra 2012, Dimos Peramatos/Komisija, C-647/11 P, neobjavljen, EU:C:2012:764, točka 28, in z dne 9. februarja 2017, Syndial/Komisija, C-410/16 P, neobjavljen, EU:C:2017:112, točka 9).

34 Združenje EBMA s trditvami, ki jih navaja v utemeljitev prvega in drugega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču v bistvu očita, prvič, da je podalo napačno razlago člena 18(1) osnovne uredbe, drugič, da je to določbo napačno uporabilo v okviru presoje sodelovanja skupine Giant, tretjič, da je Komisiji s tem, da je od nje zahtevalo, da dokaže, v čem so informacije, ki jih je želela prejeti glede povezanih družb, „potrebne“, naložilo preveliko breme, in četrtič, da je nadomestilo obrazložitev.

35 V okviru tretjega pritožbenega razloga združenje EBMA Splošnemu sodišču očita, da je menilo, da se Svet v utemeljitev zavrnitve uporabe individualne protidampinške dajatve za skupino Giant ni mogel sklicevati na tveganje izogibanja.

36 Čeprav se z nekaterimi trditvami združenja EBMA izpodbija presoja dejanskega stanja, ki jo je opravilo Splošno sodišče, se s temi tremi pritožbenimi razlogi vendarle postavljajo vprašanja glede razlage pravnih pravil, ki jo je podalo navedeno sodišče, in se torej nanašajo na pravna vprašanja, ki jih je mogoče predložiti v presojo Sodišču v okviru pritožbe.

37 Zato ugovora nedopustnosti pritožbe, ki ga je podala skupina Giant, ni mogoče sprejeti.

B. Prvi in drugi pritožbeni razlog

1. Trditve strank

38 Prvi in drugi pritožbeni razlog se nanašata na točke od 56 do 78 izpodbijane sodbe.

39 Združenje EBMA ob podpori Sveta in Komisije v okviru prvega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče napačno menilo, da je bilo vprašanje, ki se je postavljalo v obravnavanem primeru, vprašanje uporabe člena 18(1) osnovne uredbe za izvozno ceno skupine Giant, medtem ko je Svet to določbo v sporni uredbi uporabil globalno za skupino Giant, ker ni imel popolnih in izčrpnih informacij glede povezanih družb. S tem naj bi Splošno sodišče podalo napačno razlago člena 18(1) in (3) te uredbe.

40 Glede tega združenje EBMA pojasnjuje, da lahko v skladu s temi določbami institucije dostopna dejstva uporabijo na tri načine, in sicer, prvič, globalno glede vseh informacij in podatkov, ki jih je predložila stranka, drugič, glede celovitega nabora informacij ali podatkov, na primer zahtevka za individualno obravnavo, ali tretjič, glede določenih vidikov nekega nabora informacij ali podatkov, na primer provizij na prodajo za izvoz. V okoliščinah drugega in tretjega primera naj bi instituciji Unije nadomestili samo zavrnjene informacije ali podatke in naj bi uporabili druge informacije ali podatke. V okoliščinah prvega primera naj bi instituciji zavrnili vse predložene informacije in podatke.

41 V okviru drugega pritožbenega razloga združenje EBMA ob podpori Sveta in Komisije meni, prvič, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo pri analizi obstoja nesodelovanja v smislu člena 18(1) osnovne uredbe. Razlogovanje Splošnega sodišča naj bi namreč temeljilo na napačni predpostavki, to je, da informacije in podatki, ki jih je predložila skupina Giant, služijo le temu, da se institucijam Unije omogoči določitev izvozne cene. V prvi fazi naj bi zahtevane informacije ustrezale osnovnemu minimumu, ki je nujen za to, da se tem institucijam omogoči pridobitev popolnega in natančnega prikaza skupine Giant in njenih povezanih družb. Vendar naj podatki, ki jih je predložila skupina Giant, ne bi zadoščali za pripravo take razpredelnice. Drugič, združenje EBMA trdi, da je Splošno sodišče Komisiji s tem, da je od nje zahtevalo, naj dokaže, v čem so informacije, ki jih je želela prejeti glede povezanih družb, potrebne, napačno naložilo preveliko breme. Tretjič, združenje EBMA meni, da Splošno sodišče ob upoštevanju široke diskrecijske pravice, ki jo imata Svet in Komisija v protidampinških postopkih, ne bi smelo Sveta nadomestiti s tem, da je razsodilo, da te ugotovitve temeljijo na delnih dokazih.

42 Skupina Giant izpodbija utemeljenost teh pritožbenih razlogov.

2. Presoja Sodišča

43 S prvim in drugim pritožbenim razlogom, ki ju je treba preučiti skupaj, združenje EBMA trdi, prvič, da je Splošno sodišče napačno razložilo in uporabilo člen 18(1) osnovne uredbe. Drugič, združenje EBMA v bistvu trdi, da je Splošno sodišče s svojo presojo nezakonito nadomestilo presojo Sveta.

a) Napačna uporaba prava pri razlagi in uporabi člena 18(1) osnovne uredbe

1) Razlaga člena 18(1) osnovne uredbe

44 Združenje EBMA v bistvu meni, da ugotovitev Splošnega sodišča, ki je med drugim navedena v točki 77 izpodbijane sodbe in v skladu s katero je Svet kršil člen 18(1) osnovne uredbe s tem, da je za izračun izvozne cene uporabil dostopna dejstva, temelji na napačni razlagi te določbe.

45 V skladu s členom 18(1) osnovne uredbe lahko institucije Unije za sprejetje začasnih ali dokončnih ugotovitev, bodisi pozitivnih bodisi negativnih, med drugim, če katera koli stranka ne dovoli dostopa do informacij ali na kak drug način ne predloži potrebnih informacij v rokih, ki jih navaja ta uredba, uporabijo dostopna dejstva.

46 V osnovni uredbi ni opredelitve pojma „potrebne informacije“. Iz tega sledi, da je treba za ugotovitev obsega člena 18(1) te uredbe upoštevati hkrati njegovo besedilo, kontekst in namen (glej v tem smislu sodbo z dne 5. aprila 2017, Changshu City Standard Parts Factory in Ningbo Jinding Fastener/Svet, C-376/15 P in C-377/15 P, EU:C:2017:269, točka 52 in navedena sodna praksa).

47 Na prvem mestu, glede besedila člena 18(1) navedene uredbe pridevnik „potreben“ v običajnem pomenu besede napotuje na nekaj, kar se zahteva ali je nujno za dosego danega cilja. Tako je mogoče samo informacije, brez katerih protidampinške preiskave ne bi bilo mogoče končati, šteti za „potrebne“ v smislu te določbe.

48 Poleg tega navedena določba določa, da morajo dostopna dejstva, ki jih institucije Unije lahko uporabijo, če zainteresirana stranka ne predloži potrebnih informacij, služiti za sprejetje začasnih ali dokončnih ugotovitev, bodisi pozitivnih bodisi negativnih.

49 Iz tega sledi, da se informacije štejejo za „potrebne“, kadar v dani preiskavi omogočajo sprejetje takih ugotovitev. Ker informacija lahko omogoči sprejetje navedenih ugotovitev v neki preiskavi in je v drugi lahko nekoristna, je treba ugotoviti, da je treba presojo, v skladu s katero je mogoče določiti, ali dana informacija pomeni potrebno informacijo v smislu člena 18(1) osnovne uredbe, opraviti ob upoštevanju posebnih okoliščin vsake preiskave in ne na splošno.

50 Na drugem mestu, glede konteksta člena 18(1) osnovne uredbe je treba navesti, da člen 5(10) te uredbe določa, da obvestilo o začetku protidampinškega postopka, ki ga mora objaviti Komisija, določa rok, v katerem se zainteresirane stranke lahko javijo, predstavijo svoja stališča v pisni obliki in posredujejo informacije, če naj se taka stališča in informacije med preiskavo upoštevajo. Poleg tega člen 5(11) navedene uredbe določa, da Komisija med drugim obvesti izvoznike, uvoznike in predstavniška združenja uvoznikov ali izvoznikov, za katere je znano, da jih to zadeva, o začetku te preiskave. Dalje, iz člena 6(2) te uredbe izhaja, da službe Komisije pripravijo vprašalnik za pridobitev informacij, potrebnih za navedeno preiskavo. Ta vprašalnik se pošlje zainteresiranim strankam, ki imajo načeloma na razpolago 30 dni za odgovor nanj.

51 Iz člena 5(10) in (11) ter člena 6(2) osnovne uredbe torej izhaja, da so zainteresirane stranke zavezane službam Komisije predložiti informacije, ki ji bodo omogočile dobro izvedbo protidampinške preiskave. Vendar pojem „potrebne informacije“ iz člena 18(1) te uredbe, če se ga razlaga glede na te določbe, napotuje na iste informacije.

52 Poleg tega iz člena 18(3) in (6) osnovne uredbe izhaja, da morajo institucije Unije informacije, ki so jih zainteresirane stranke zavezane predložiti Komisiji, uporabiti za sprejetje ugotovitev v protidampinškem postopku in da te stranke ne smejo opustiti predložitve pomembnih informacij. Če ima posamezna informacija lahko odločilno vlogo v neki preiskavi, v drugi pa ni pomembna, iz člena 18(3) in (6) te uredbe izhaja, da je treba „potrebnost“ dane informacije presojati od primera do primera.

53 Vendar analiza konteksta člena 18(1) osnovne uredbe podpira razlago pojma „potrebne informacije“, kot je bila izpeljana na koncu dobesedne analize te določbe. Tako se informacije štejejo za „potrebne“ v smislu navedene določbe, če lahko institucijam Unije omogočijo sprejetje ugotovitev, ki jih morajo sprejeti v okviru protidampinške preiskave, pri čemer se presoja „potrebnosti“ informacije opravi od primera do primera.

54 Na tretjem mestu, opredelitev pojma potrebne informacije mora upoštevati cilj člena 18 osnovne uredbe. Glede tega je generalni pravobranilec v točki 50 sklepnih predlogov navedel, da je naloga Komisije kot preiskovalnega organa, da dokaže obstoj dampinga, škode in vzročne zveze med uvozom, ki je predmet dampinga, in škodo. Vendar z nobeno določbo osnovne uredbe Komisiji ni podeljeno pooblastilo, da zainteresirane stranke prisili k sodelovanju v preiskavi ali k predložitvi informacij. Komisija je torej odvisna od pripravljenosti teh strank, da ji prostovoljno predložijo potrebne informacije (glej po analogiji sodbo z dne 4. septembra 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, točki 31 in 32).

55 V teh okoliščinah iz uvodne izjave 28 osnovne uredbe izhaja, da je zakonodajalec Unije nameraval poskrbeti, da je mogoče uporabiti druge informacije – če stranke ne sodelujejo zadovoljivo – in tako priti do ugotovitev, pri čemer so take informacije lahko za stranke manj ugodne, kakor če bi sodelovale. Tako je cilj člena 18 osnovne uredbe Komisiji omogočiti, da preiskavo nadaljuje, čeprav bi zainteresirane stranke zavrnile sodelovanje ali bi sodelovale nezadovoljivo.

56 Zainteresirane stranke so dolžne sodelovati po svojih najboljših zmožnostih – kot je generalni pravobranilec navedel v točkah 53 in 54 sklepnih predlogov – zato morajo predložiti vse informacije, s katerimi razpolagajo in za katere instituciji Unije ocenita, da jih potrebujeta za oblikovanje svojih ugotovitev.

57 Tako iz besedila, konteksta in cilja člena 18(1) osnovne uredbe izhaja, da pojem „potrebne informacije“ napotuje na informacije, s katerimi razpolagajo zainteresirane stranke, katerih predložitev institucije Unije od njih zahtevajo za sprejetje ugotovitev, ki jih je treba sprejeti v okviru protidampinške preiskave.

58 Ob upoštevanju pojma „potrebne informacije“, kot je opredeljen v prejšnji točki, je treba preveriti, ali je Splošno sodišče v okviru uporabe člena 18(1) osnovne uredbe napačno uporabilo pravo s tem, da je menilo, da je Svet za izračun izvozne cene napačno uporabil dostopna dejstva.

2) Uporaba člena 18(1) osnovne uredbe s strani Splošnega sodišča

59 Na prvem mestu, glede trditve v zvezi z napačno domnevo, na katero naj bi se oprlo Splošno sodišče, je treba navesti, da združenje EBMA v bistvu meni, da je Splošno sodišče napačno razumelo sporno uredbo. Napačno naj bi menilo, da je bilo vprašanje, ki se je postavljalo v obravnavanem primeru, vprašanje uporabe člena 18(1) osnovne uredbe za izvozno ceno skupine Giant, medtem ko je Svet to določbo v sporni uredbi uporabil globalno za skupino Giant, ker ni imel popolnih informacij glede povezanih družb.

60 Glede tega je – kot je generalni pravobranilec navedel v točki 67 sklepnih predlogov – Svet v uvodni izjavi 131 sporne uredbe navedel, da se je člen 18(1) osnovne uredbe uporabil za določitev izvozne cene. Poleg tega med drugim iz točke 52 izpodbijane sodbe izhaja, da je Splošno sodišče nameravalo odgovoriti na trditev skupine Giant, v skladu s katero informacije, ki jih je zahtevala Komisija in so se nanašale na družbe skupine Jinshan – drugače, kot je Svet trdil v sporni uredbi – niso bile potrebne za verodostojen izračun izvozne cene in s tem individualne stopnje dampinga. Nazadnje, Splošno sodišče je v točki 23 izpodbijane uredbe omenilo dopis Komisije z dne 21. marca 2013, naslovljen na skupino Giant, v katerem je ta institucija slednjo obvestila, da namerava uporabiti to določbo za določitev izvozne cene.

61 Iz tega sledi, da je treba trditev, v skladu s katero naj bi se Splošno sodišče oprlo na napačno domnevo s tem, da je menilo, da je bilo vprašanje, ki se je postavljalo v obravnavanem primeru, vprašanje uporabe člena 18(1) osnovne uredbe za izvozno ceno, zavrniti.

62 Na drugem mestu, glede presoje Splošnega sodišča o sodelovanju skupine Giant, kot je bila navedena v točki 57 te sodbe, se pojem „potrebne informacije“ nanaša na informacije, ki institucijam Unije lahko omogočijo sprejetje ugotovitev, ki jih morajo sprejeti v okviru protidampinške preiskave.

63 V obravnavanem primeru je Splošno sodišče v točkah od 63 do 69 izpodbijane sodbe preverilo, ali so informacije v zvezi z družbami skupine Jinshan, ki so jih institucije želele pridobiti zlasti za določitev izvozne cene skupine Giant, lahko vplivale na to določitev. V točki 74 izpodbijane sodbe je sklenilo, da te informacije niso bile upoštevne za izračun izvozne cene.

64 V teh okoliščinah je treba ob upoštevanju opredelitve pojma „potrebne informacije“, določene v točki 57 te sodbe, ugotoviti, da je Splošno sodišče, ne da bi napačno uporabilo pravo, v točki 77 izpodbijane sodbe razsodilo, da je Svet kršil člen 18(1) osnovne uredbe s tem, da je dostopna dejstva uporabil za izračun izvozne cene.

65 Na tretjem mestu, trditve glede tega, da je Splošno sodišče institucijama Unije naložilo preveliko breme s tem, da je od njiju zahtevalo, naj dokažeta, v čem so informacije, ki sta jih želeli prejeti, „potrebne“, ni mogoče sprejeti. Zlasti iz točk 54 in 57 te sodbe je namreč razvidno, da morata ti instituciji prevzeti breme dokazovanja obstoja dampinga, škode in vzročne zveze med uvozom, ki je predmet dampinga, in to škodo ter torej tudi „potrebnost“ neke informacije za sprejetje ugotovitev, ki jih je treba sprejeti v okviru protidampinške preiskave.

66 Iz tega sledi, da je treba trditev združenja EBMA, v skladu s katero je Splošno sodišče pri razlagi in uporabi člena 18(1) osnovne uredbe napačno uporabilo pravo, zavrniti kot neutemeljeno.

b) Trditev glede tega, da naj bi Splošno sodišče nezakonito nadomestilo odločitve institucij

67 Združenje EBMA trdi, da Splošno sodišče ob upoštevanju široke diskrecijske pravice, ki jo imata instituciji Unije v protidampinških postopkih, ne bi smelo s tem, da je razsodilo, da ugotovitve temeljijo na delnih dokazih, nadomestiti odločitev teh institucij. Splošno sodišče naj tako ne bi upoštevalo te široke diskrecijske pravice in naj bi prekoračilo svojo pristojnost za sodni nadzor.

68 V zvezi s tem je treba najprej spomniti, da imajo v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča institucije Unije na področju skupne trgovinske politike in predvsem ukrepov trgovinske zaščite široko diskrecijsko pravico zaradi zapletenosti gospodarskih, političnih in pravnih razmer, ki jih morajo preučiti. Sodni nadzor take presoje mora biti zato omejen na preverjanje, ali so bila postopkovna pravila spoštovana, ali je bilo dejansko stanje, ki se upošteva pri izpodbijani izbiri, pravilno ugotovljeno in ali ne gre za očitno napako pri presoji tega dejanskega stanja ali za zlorabo pooblastil (sodba z dne 16. februarja 2012, Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78, točka 63 in navedena sodna praksa).

69 Poleg tega je Sodišče presodilo, da nadzor Splošnega sodišča nad dokazi, s katerimi institucije Unije utemeljujejo svoje ugotovitve, ne pomeni nove presoje dejanskega stanja, ki nadomešča presojo institucij. Ta nadzor tudi ne posega v široko diskrecijsko pravico teh institucij na področju trgovinske politike, temveč je omejen na ugotavljanje, ali je s temi dokazi mogoče utemeljiti ugotovitve, do katerih so prišle institucije. Zato je Splošno sodišče pristojno ne le za preverjanje resničnosti navajanih dokazov, njihove zanesljivosti in notranje skladnosti, temveč tudi za nadzor nad tem, ali ti dokazi pomenijo celoto upoštevnih podatkov, ki so pomembni pri presoji kompleksnega položaja, in ali je z njimi mogoče utemeljiti iz njih izpeljano ugotovitev (sodba z dne 26. januarja 2017, Maxcom/City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P in C-260/15 P, EU:C:2017:62, točka 89 in navedena sodna praksa).

70 Vendar, kot izhaja iz točke 63 te sodbe, je Splošno sodišče opravilo nadzor nad tem, ali Svet spoštuje člen 18(1) osnovne uredbe, le na podlagi dejstev, ki so mu bila predložena. Menilo je, da v posebnem položaju v obravnavanem primeru ta institucija ni mogla uporabiti dostopnih dejstev za določitev izvozne cene skupine Giant, ker so, prvič, informacije, ki jih je predložila skupina Giant, omogočale izključitev potrebnosti informacij glede družb skupine Jinshan za izračun te izvozne cene in ker, drugič, navedena institucija ni mogla pojasniti, katera dodatna informacija glede teh družb bi se lahko izkazala za potrebno za izračun navedene izvozne cene.

71 Splošno sodišče s tem, da je ravnalo tako, ni prekoračilo meja sodnega nadzora, ki ga mora opraviti ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točki 68 te sodbe.

72 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je treba prvi in drugi pritožbeni zavrniti kot neutemeljena.

C. Tretji pritožbeni razlog

1. Trditve strank

73 S tretjim pritožbenim razlogom združenje EBMA ob podpori Sveta izpodbija točke od 79 do 91 izpodbijane sodbe, v katerih je Splošno sodišče menilo, da se Svet pri upravičevanju zavrnitve uporabe individualne protidampinške dajatve za skupino Giant ni mogel sklicevati na tveganje izogibanja.

74 Združenje EBMA meni, prvič, da se je Splošno sodišče napačno oprlo na domnevo, v skladu s katero se zadeva nanaša na določitev izvozne cene. Na podlagi te napačne domneve naj bi Splošno sodišče v točkah 81 in 82 izpodbijane sodbe menilo, da se instituciji ne smeta sklicevati na tveganje izogibanja, če nista uporabili člena 9(5) osnovne uredbe in se nista sklicevali na nobeno drugo določbo te uredbe, ki določa, da lahko obstoj tveganja izogibanja upraviči zavrnitev določitve individualne protidampinške dajatve proizvajalcu izvozniku.

75 Drugič, v primeru povezanih družb, kot sta skupini Giant in Jinshan, vedno obstaja tveganje izogibanja, če kateri od povezanih subjektov pridobi ugodnejšo protidampinško dajatev od drugega subjekta iste skupine. To je razlog, iz katerega ustaljena praksa Unije sloni na uporabi protidampinških dajatev na ravni skupine, ne pa na ravni subjekta. Zato naj točka 83 izpodbijane sodbe, ki se nanaša na hipotetično tveganje izogibanja med nepovezanimi družbami, v bistvu ne bi bila veljavna in naj bi bila pravno napačna, ker je izogibanje med povezanimi družbami verjetneje in ga je težje odkriti. Poleg tega naj točka 84 navedene sodbe ne bi bila upoštevna. Poročili posebnega odbora in pritožbenega organa pri Organu STO za reševanje sporov, ki sta v njej navedeni, naj bi se namreč nanašali na skladnost člena 9(5) osnovne uredbe s členom 9.2 sporazuma o izvajanju člena VI Splošnega sporazuma o carinah in trgovini iz leta 1994 (UL 1994, L 336, str. 103).

76 Tretjič, glede točk od 85 do 89 izpodbijane sodbe združenje EBMA navaja, da ne bi smelo biti izključeno, da sta bili skupini Giant in Jinshan v obdobju preiskave povezani na način, ki presega tisto, kar je razvidno iz odgovorov skupine Giant na vprašalnik in iz računovodskih izkazov skupine Jinshan.

77 Skupina Giant izpodbija utemeljenost teh trditev.

2. Presoja Sodišča

78 S tretjim pritožbenim razlogom združenje EBMA Splošnemu sodišču očita, da je v točkah od 79 do 91 izpodbijane sodbe menilo, da se Svet pri upravičevanju zavrnitve uporabe individualne protidampinške dajatve za družbo Giant ni mogel sklicevati na tveganje izogibanja.

79 Na prvem mestu, združenje EBMA izpodbija točki 81 in 82 izpodbijane sodbe. Splošno sodišče je v točki 81 navedene sodbe opozorilo na vsebino člena 9(5) osnovne uredbe. V točki 82 navedene sodbe je menilo, da se Svet ni mogel sklicevati na obstoj tveganja izogibanja, da bi upravičil zavrnitev odobritve individualne protidampinške dajatve, saj, prvič, te določbe ni upošteval ob preizkusu položaja skupine Giant, in drugič, se ni skliceval na nobeno drugo določbo osnovne uredbe, ki določa upoštevanje tveganje izogibanja.

80 Združenje EBMA trdi, da navedeni točki temeljita na napačni domnevi, v skladu s katero se zadeva nanaša na določitev izvozne cene. Vendar je Svet, kot je razvidno iz točk 60 in 61 te sodbe, za določitev izvozne cene dejansko uporabil člen 18(1) osnovne uredbe, kar je skupina Giant izpodbijala v okviru protidampinške preiskave in pred Splošnim sodiščem.

81 Zato je treba trditev, da je navedena domneva napačna, zavrniti kot neutemeljeno.

82 Na drugem mestu, združenje EBMA izpodbija točki 83 in 84 izpodbijane sodbe. Splošno sodišče je v teh točkah navedlo, da se Svet ni mogel opreti zgolj na hipotetično tveganje izogibanja. Splošno sodišče je glede tega napotilo tudi na določeni poročili posebnega odbora in pritožbenega organa pri Organu STO za reševanje sporov.

83 Po mnenju združenja EBMA razlogovanje Splošnega sodišča v navedenih točkah ni veljavno, saj v primeru povezanih družb vedno obstaja tveganje izogibanja.

84 Te trditve ni mogoče sprejeti. Tudi če bi bilo namreč tveganje izogibanja protidampinškim ukrepom večje glede povezanih izvoznikov, ki bi jim bilo mogoče naložiti različne protidampinške dajatve, so institucije Unije kljub temu zavezane dokazati, da je to tveganje ob upoštevanju okoliščin, ki so značilne za zadevno preiskavo, izkazano.

85 Tako bi bila odobritev individualne dajatve, kot je Splošno sodišče pravilno navedlo v točki 83 izpodbijane sodbe, z vsako drugo razlago prepuščena zgolj diskreciji institucij Unije.

86 Poleg tega je ta razlaga potrjena z besedilom člena 9(5) osnovne uredbe, v skladu s katerim se individualna protidampinška dajatev lahko določi za izvoznike, ki lahko na podlagi utemeljenih zahtev dokažejo, med drugim, da se država ne vmešava toliko, da bi dovoljevala izogibanje protidampinškim ukrepom. Iz tega sledi, da se tako kot obstoja tveganja izogibanja tudi neobstoja takega tveganja ne sme domnevati.

87 Na tretjem mestu, glede točk od 85 do 89 izpodbijane sodbe združenje EBMA meni, da se ne bi smelo izključiti, da sta bili skupini Giant in Jinshan povezani v obdobju preiskave.

88 Splošno sodišče je v točkah od 85 do 89 navedene sodbe izkazalo, da so informacije, s katerimi sta instituciji Unije razpolagali v času sprejetja sporne uredbe, zadoščale za sklep, da med skupino Giant in skupino Jinshan ni tveganja izogibanja.

89 Glede tega – kot je generalni pravobranilec navedel v točki 108 sklepnih predlogov – čeprav združenje EBMA trdi, da se ne bi smelo izključiti vezi med skupinama Giant in Jinshan, pa vendar ne dvomi o okoliščinah, navedenih v točkah od 86 do 89 navedene sodbe, na katere se je Splošno sodišče oprlo za sklep o neobstoju take vezi.

90 Iz tega sledi, da je treba trditev v zvezi s tem, da se – drugače, kot meni Splošno sodišče – ne bi smelo izključiti, da sta bili skupini Giant in Jinshan povezani med obdobjem preiskave, in tretji pritožbeni razlog v celoti zavrniti kot neutemeljena.

91 Ob upoštevanju zgoraj navedenih preudarkov je treba to pritožbo v celoti zavrniti.

Stroški

92 Člen 184(2) Poslovnika določa, da če pritožba ni utemeljena, Sodišče odloči o stroških. Člen 138(1) in (2) tega poslovnika, ki se uporablja za pritožbeni postopek na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, določa, prvič, da se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki, in drugič, da Sodišče odloči o porazdelitvi stroškov, če je neuspelih strank več.

93 Skupina Giant je predlagala naložitev stroškov združenju EBMA in ker to ni uspelo, se mu poleg svojih naloži tudi plačilo stroškov skupine Giant. Svet ni uspel, zato nosi svoje stroške.

94 V skladu s členom 184(4) Poslovnika lahko Sodišče intervenientu na prvi stopnji, ki je sodeloval pri pisnem ali ustnem delu postopka pred Sodiščem, naloži, da nosi svoje stroške.

95 Zato Komisija nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. Združenje European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) poleg svojih stroškov nosi stroške družbe Giant (China) Co. Ltd.

3. Svet Evropske unije in Evropska komisija nosita svoje stroške.

Podpisi